

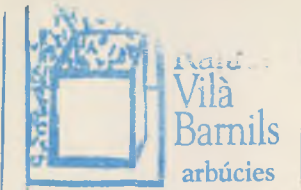
**LA
COMPA**

ABRIL - MAIG 1981

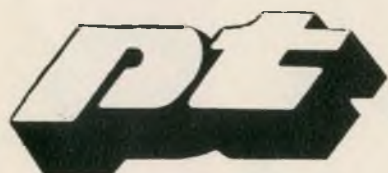
Biblioteca Rafael Vila i Barnils-Arbú
1351543570

SOM UNA NACIÓ

Camprodon, 15
ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES
CAFÈ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA

MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 BLANES

CONSELL DE REDACCIÓ:

Martí Auledas, Carme Domingo, Xavier Güell, Jaume Sureda i Núria Tort.

EDITA: Conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies.

IMPRESSIÓ:

Impremta TREMA.

NOTA IMPORTANT:

Per qualsevol consulta relacionada amb el contingut de la revista, us heu d'adreçar necessàriament a algun membre de l'Equip de Redacció. -PERXADA no es fa responsable ni sotascric cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, tret de l'OPINIÓ PERXADA, i ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut.

-Nº DE REGISTRE DE LA PROPIETAT INDUSTRIAL: 964913 classe 16ª

NOTA DE L'EQUIP DE REDACCIÓ

Amb la sortida al carrer d'aquest número, hem acabat la tasca que ens havíem fixat. I que en els no-nats estatuts de la Revista havíem previst. A partir del proper número, un altre grup de companys pren el relleu. Amb això es pretén donar-nos aires a Perxada i evitar fins allà on sigui possible protagonismes innecessaris. Als col.laboradors i lectors, gràcies per la vostra ajuda i compromís. Als companys que prendran el relleu, tota la sort del món! la nostra col.laboració no us ha de mancar.

OPINIÓ PERXADA

MALGRAT TOT, SOM I SEREM UNA NACIÓ.

Al llarg d'aquest últim més, a ran del projecte presentat pel Govern de l'Estat espanyol que vol regular l'ús dels termes nació, nacional i nacionalitat que només serien aplicables en parlar del conjunt de l'Estat i que segurament no afectarà el de les banderes pròpies de les comunitats autònomes, s'ha encetat una polèmica. Una polèmica que per els catalans té dos fronts: un a Madrid (com a representació del centralisme ofegador de les darreres dècades) i l'altre aquí entre nosaltres.

El famós "Manifiesto" signat per uns 2.300 "intel.lectuals"; el contramanifest en defensa de la llengua, la cultura i la nació catalana; i tot el que després ha vingut són fets que han succeït en aquest nostre país i tots n'estem assabentats. La nostra intenció és només deixar clar, una vegada més, quina és la nostra postura perquè sapigueu amb qui us jugueu els calés. No busquem convèncer a ningú. Pensem que tots som conscients del que vol dir ser català. Sentir-se català. Viure i estimar aquest país.

Es d'alguna manera comprensible, que a Madrid no volguin entendre que la gent d'aquí ens sentim, per sobre de tot, catalans. I no té sentit ni futur el voler suprimir aquest sentiment mitjançant una triste i ridícula llei "de armonización de las autonomías".

La nació catalana és un fet. Malgrat tot. I no són només paraules. A uns, així els rellisca. Altres potser no acaben de veure quina importància pot tenir. A molts, però, s'els escapa el significat més o menys exacte de Nació. Simplificant, i de manera breu, podem dir que per poder parlar de Nació s'han de donar un seguit de factors com: Una comunitat estable d'individus lligats per una sèrie de vincles culturals, històrics, econòmics, etc; una història comuna, una voluntat d'organització i autonomia, un territori sobre el qual projectar aquesta ànsia d'autogovern que s'ha de concretar en la constitució d'un Estat amb institucions polítiques pròpies; una llengua pròpia i diferenciadora, etc. D'alguna manera, aquestes són les principals característiques que defineixen una comunitat com a Nació.

Es que algú, amb un mínim de coneixença i objectivitat, pot negar-nos als catalans el nostre dret a formar part de la nació catalana i es pot estranyar de la nostra lluita per defensar-la?. Ens sentim orgullosos de ser catalans i arbuciençs.

Però també a vegades, massa sovint, sentim vergonya aliena davant l'actuació pública d'alguns dels nostres veïns, arbuciençs com nosaltres. No podem silenciar el trist i vergonyós espectacle protagonitzat al llarg dels dos plens de l'Ajuntament del més de març per dos senyors regidors, un d'UCD i l'altre de GIIP. No discutirem aquí les infanteses que varen o deixaren de fer. No. Només volem que tothom que se senti representat per ells es faci la pregunta de si, aquí i ara, estan d'acord en girar l'esquena a la defensa del català, dels nostres costums i de la nostra identitat. Amb tota la cara del món, ho feren. Però, això sí, es negaren en català. (..... i)*, heu perdut el nord.

VISCA CATALUNYA !

MARTI, CARME, JAUME, NURÍ i XAVIER.

* Autocensurat

TOTS HI TENIM VEU:

ESGLÉSIA DE DRETES O D' ESQUERRES? company, tornant de l'enterrament del malaguanyat socialiste Just Casero, em comentava: Jo no vaig mai a Missa, ni crec amb els capellans; sempre havia vist que això era una comèdia dels rics; però si les Misses fossin viscudes i celebrades amb un sentit i contingut tan profunds, com la de l'acomiadament de l'amic Casero, jo seria cristià practicant.

Certament que el traspàs de l'amic Just Casero, així com la viscuda cerimònia religiosa, ens havien impressionat d'una manera inexplicable; car era aquell jove de 34 anys d'origen portugués, arrelat al gran cor de l'Empordà, dinàmic, fundador de "Punt Diari" i Convergència socialista, estimat per tothom. Cristià de fets més que de noms, amb el seu exemple i el seu testimoni, demostrà una vida plenament lliurada a la gent més humil i d'una manera remarcable els últims dies de la seva vida, amb la serenor i entereza, que estava preparat per fer el gran viatge.

Jo volent donar resposta a la sorpresa del meu company que un esquerrà fos cristià, li vaig dir; Els capellans no es poseñ en política, no són de dretes ni d'esquerres.

Ah no?... contestà; Així ara són del centre?... Que no sents el que diu el Papa i els bisbes per aquest món de Déu: Que si la llei de divorci no, la píndola tampoc, l'avortament ni parlar-ne; a la majoria d'escoles que es diuen cristianes només hi poden anar la mainada que tenen peles, etc.etc, I em seguia burxant dient: Vejam si amb tot això i moltes altres coses em diràs, que els capellan no són de dretes, del costat dels poderosos i privilegiats.

Haig de confessar que aquell company, en va atrapar sense córrer gaire.

No cal ser un expert per veure si l'església té poder o no, si és privilegiada o no, si és conservadora o no.

Jo li vaig contestar: És cert el que tu dius, però malgrat tot hi ha una altra cara de l'església, que lluita al costat dels pobres, com l'església de Sudamèrica, perseguida i torturada, que denuncia la pobresa que viuen milions de latino-americans, expressada per exemple, amb salaris de fam, atur, desnutrició, mortandat infantil, falta d'habitable adequat, problemes de salut, inestabilitat laboral, etc.,etc. És quan denuncia aquestes injustícies i mesèries, és quan lluita de veritat al costat dels pobres, I, és aleshores, quan l'església és perseguida perquè destorba els poderosos. És per això que assassinen bisbes com a Mons. Romero, al Salvador, o com l'empordanès Msen Joan Alsina a Xile, i tants i tants que han entès quin és el missatge cristià.

També l'església espanyola s'havia prestigiat els últims temps del franquisme. Molts líders polítics, sindicals i socials, que ara són a la palestra, han sortit de les files de l'església.

Aquest fet, també d'una manera clara s'ha donat a Arbúcies. Qui no recorda algun d'aquells vicaris, que amb un estil nou de servei, varen deixar amb la seva vivència un record, jo diria tan viu i tan enyorat; perquè ens varen ajudar a donar un sentit ample a la vida; apreníem a ser conscients dels problemes de la societat, a ser solidaris i a coordinar aquelles inquietuds tan meravelloses que té el jovent. Així apreníem a estimar netament. El que estima de cor, sap sobradament que és vivent per sempre i li produeix una pau que l'omple la vida; sinó fixem-nos en l'amor de pares i fills, de promesos i matrimonis, d'amics i familiars. Encara que l'oblidem tan sovint, compreníem potser millor que ara que l'amor ben entès, es per l'única cosa que val vertaderament la pena de viure.

Tot el que aquella adolescència vàrem aprendre, avui amb diferents circumstàncies, potser més punyents, tornem a aplicar a diferents camins, però en un mateix esperit.

Encara que avui són molts pocs els que ens trobem d'alguna manera, treballant en la petita esperança d'una església nova, ja que la majoria se n'ha cansat, perquè ha vist que l'església no estava a l'altura del temps, tothom esperava més, esperava que es queés al seu lloc que fos la consciència viva i crítica d'una societat de progrés, amb veu pels que no tenen veu.

Malauradament, fins i tot hi ha hagut persones i organitzacions que han manipulat els humils, fins i tot el cristianisme, per vetllar pels seus interessos particulars i egoistes, i han creat una situació d'odi inestable, aprofitant hàbilment, qualsevol falla o limitació humana, amb entrebanquetes constants, fent avorrir el poble en un joc tan fastigós, per aconseguir arruïnar tota mena de progrés i democràcia. Si ésser cristià vol

dir estar compromès a fer el bé abans que l'acompliment d'unes normes, seria una farsa anar a Missa i dir que som cristians si no treballem per implantar una justícia total.

Quins són doncs els qui estan més al servei del poble?

Jesucrist va dir: "amb els fets els coneixereu"

Quins son els qui s'acosten més al missatge cristià? "Benaürats els perseguits per ésser justos, perquè de vosaltres serà el regne del cel"

Crec que tots som una mica responsables de no lluitar prou pel nostre propi egoisme, que ens esclavitza a no estar disposats a ajudar els altres ni a donar la cara per ajudar els altres.

Encaixant i no enfrontant farem camí.

Des de Girona

Jordi Planas i Bosch

En el procés de restabliment i consolidació de la Democràcia al nostre País, un dels fets més importants, ha estat l'elecció dels nous consistoris, obrint la possibilitat dels ciutadans de recuperar l'estructura política bàsica "Els Ajuntaments", centres canalitzadors de les necessitats i dels aspectes i recursos per a satisfer-les.

L'Ajuntament de la nostra vila està donant mostres de portar una orientació decidida en aquest camí. Conseqüent amb el compromís pres amb els arbuçencs, d'apropar la gestió municipal al ciutadà, va crear els consells municipals. Organs de participació de "TOTS" els ciutadants, els quals donen l'oportunitat d'exercir el dret i el deure que com a Arbuçencs tenim, d'organitzar i planificar les mesures a prendre en tots els àmbits.

Dit això no es pot entendre que essent representants d'una entitat relacionada amb els escolars els elegits no demostrin interès, segons el full informatiu municipal nº16, en un afer que afecta directament al seu benestar. Tampoc és lògic que algun dels membres que tot autodenominant-se delegats d'un partit que ostenta amb dignitat el govern de Catalunya, faci orelles sordes a una campanya promoguda per la Generalitat.

Aquesta, al meu modest entendre, no és la manera de servir ni als nostres nanos ni al nostre poble. Crec que és una actitud equivocada que s'ha de corregir ja que és molta la feina per fer, i l'hem de fer entre tots si és que l'objectiu desitjat és el desenvolupament de la nostra societat.

-UN PARE-

L'ANTIC FEIXISME, EL NOU FEIXISME

Benvolguda gent em llegiu!!!!

L'educació per a poder entendre mínima-màximament tot el que ens envolta és necessària i imprescindible, car que davant d'un fenomen de la simplicitat com són els que es produeixen en l'Atmosfera pot conduir-nos a un no entendre i ultrapassar-nos en el coneixement, en la raó; aquest estat d'ànim pot produir diferents sensacions, diferents sentiments entesos, per la raó, acceptats o tot el contrari.

Nasqué un bon dia d'una situació històrica depriment fent contrapunt a una situació històrica experiencial quedant l'experiència tallada per un seguit de visions que tot bon cap vol allunyar, es veien guerrers, es veien armes: bé simples bé complicades, es veien desgràcies: pobles enrunats, famílies que anaven perdent els seus membres; la inestabilitat de la Vida, la inseguretad del cos i de l'esperit s'apoderaren de tothom que habitava-habita la Península Ibèrica.

Com en tot enfrontament: uns vencedors-uns vençuts. Aquells començaren a assegurar el seu triomf amb tot els medis i mitjans que els oferia el seu títol: La Pàtria, el Pa i la Justícia.

Començaren a reconstruir tot el que havia estat segat per l'ardor de la conflagració, els dugué temps, però mercès a la Voluntat Creadora dels Vius fou possible d'anar bastint aquesta nova situació Històrica, valgué molt les estretes de cinturó, els vols a la taula, fou imprescindible molta voluntat de Vida. Per als nou vinguts després de la Gran

(segueix plana 6)

Guerra d'Espanya, l'última, els que viviren i sobreviviren havien d'anar creant un llenguatge entenedor per a la seva descendència, una interpretació dels fets, una visió de les causes que produïren eixos fets, alhora engendrar, alimentar, educar a La Prole en la seva comprensió dels fets i introduir-hi uns models de conducta i fer-los assimilar i pair en els vinguts de bell nou.

Aquesta forma d'ésser es tradueix en Educar, en Conduir a través de l'Escola i en matèries o bé assignatures. L'assignatura base ha estat La Formació del Espíritu Nacional i La Religió, que durant més de quaranta anys han anat bastint les estructures mentals, les formes de pensament de tota la gent que hem passat per les Escoles, ja Estatals ja Privades, ja Religioses. En el tarannar d'aquests quaranta anys antic feixisme.

En l'aigua barreig de l'últim quinqueni nou feixisme.

L'Esperança, la Il·lusió, la Voluntat no es perden en la immensitat del Cel.

Rebeu una fervent salutació d'en

-BONICA-

“DE LA CASA DE LA VILA ESTANT...”

2 ANYS DE DEMOCRÀCIA A L'AJUNTAMENT: Quan surti aquest número de Perxada s'haurà acomplert el segon aniversari de les primeres eleccions municipals democràtiques. Som, doncs a mig camí dels 4 anys de vigència dels resultats electorals del 3 d'abril de 1979.

Evidentment dos anys és un període mínim en la vida d'una col·lectivitat, però suficient en aquest cas, com perquè aquells que forem anomenats pel poble delegats seus en el govern municipal, fem un repàs personal i públic de la nostra tasca a la Casa de la Vila.

CUPA així ho farà, fugint de solucions fàcils i triomfalistes, i donant la cara en una propra taula rodona en la qual hom presentarà un informe exhaustiu i detallat dels dos primers anys de gestió de govern de la candidatura nacionalista i progressista d'Arbúcies.

Per tant aquestes ratlles d'avui, no volen ni poden ésser la suplència d'un acte que serà ampli, obert i dialèctic. Però sí que és inevitable que donada la proximitat de la data, se m'escolí sobre el paper una reflexió personal sobre l'aspecte més important de qualsevol acció de govern: l'aspecte ideològic.

Un grup progressista com CUPA, ha de posar l'accent, en els raonaments i mitjans que propiciïn un canvi qualitatiu en la concepció i en les relacions de poder, per damunt de qualsevol mesura electoralista i/o conjuntural. No és endabades, ni per casualitat que la nostra declaració de principis es basi en conceptes com els de "defensa dels interessos de les classes populars...; gestió oberta i transparent...; apropar la gestió al ciutadà...; i de valors com la solidaritat, l'autogestió, la participació".

Aquest, no cal dir-ho és el camp de treball més difícil; juguem a camp contrari, contra una estructura i uns aparells ideològics que defensen i fomenten valors oposats als nostres. Som conscients que arreglar un carrer és relativament fàcil, però esborrar o fer desaparèixer insolidaritats, pors i prejudicis assolats en la consciència col·lectiva durant anys és una tasca dura i llarga.

Malgrat això, i entrant en el terreny de els concrecions, crec que és satisfactori -diria fins i tot gratificador-comprovar el canvi de mentalitat, i la nova òptica amb que la majoria dels ciutadans mira la funció de l'Ajuntament democràtic. De 2 anys ençà l'edifici del carrer Major, nº 2, ha esdevingut autènticament la Casa de la Vila: el requeriment dels serveis municipals ha estat quantitativament important; la temàtica de les nombroses consultes efectuades, d'allò més variat i les reunions celebrades, incompletable.

És importantíssim que tots plegats ens hàgim mentalitzat que tenim unes necessitats, a les quals l'Administració ha de donar resposta, que tenim uns drets que els poders públics han de respectar escrupolosament. Però cal que fem un pas més, i tot defensant els nostres legítims interessos individuals, sapiguem plantejar-nos i defensar amb el mateix rigor els interessos col·lectius; i això sols és possible si tots els ciutadans participem, d'una manera o altra, en la gestió municipal. Posar els mitjans perquè això sigui possible és el gran repte que té plantejat CUPA en els propers dos anys.

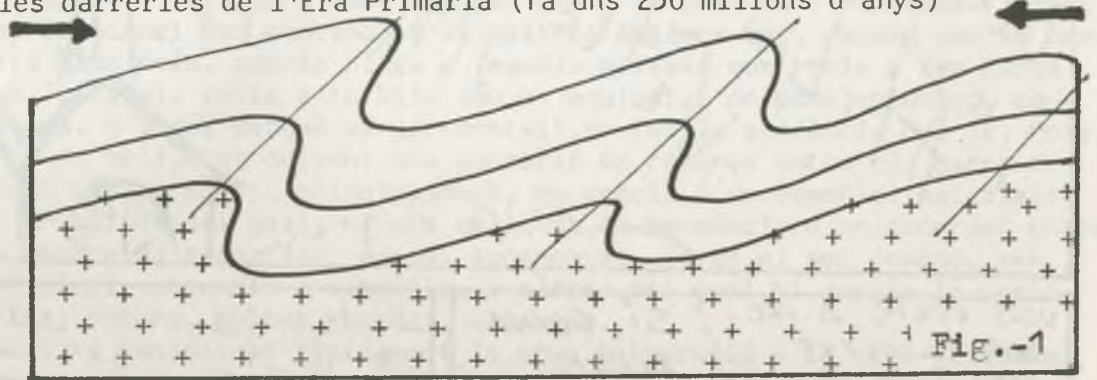
Retornar al poble allò que és del poble, no és per a CUPA un lema electoralista ni un slogan panfletari, és un objectiu primordial i irrenunciable.

-Jaume Soler i Pastells-

3er. La formació del massís

Tots aquests materials, sotmesos a una intensa acció de metamorfització, es varen veure afectats per les primeres forces de compressió, anomenades forces orogèniques, que varen esdevenir a les darreries de l'Era Primària (fa uns 250 milions d'anys) anomenats moviments orogènics Herniciens.

Aquestes forces actuaren sobre uns materials relativament poc consolidats i donaren lloc a una seguida de plects, tots ells inclinats en la mateixa direcció. (fig. 1)

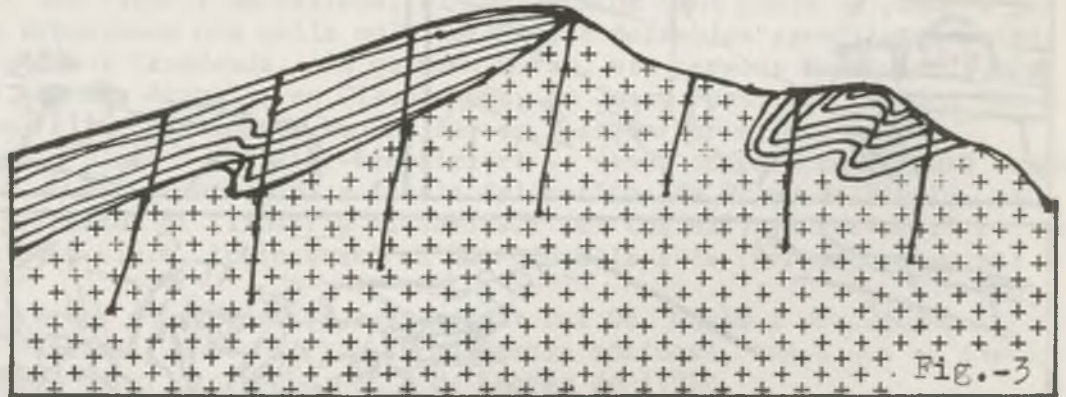
Varen aparèixer poc després unes segones forces orogèniques que trobaren els materials quelcom més consolidats y produïren una colla de trencaments que donaren lloc a la formació de blocs que es mogueren en sentit vertical, desplaçant-se els uns respecte dels altres.

El Granit, encara en estat de fluïdesa, es va desplaçar entre els blocs d'Esquistos i va assolir nivells més elevats. Això va fer que el contacte entre els Esquistos i el Granit fos cada vegada més irregular i discordant. (fig. 2)

A la vegada que el fons marí es plega i es trenca en blocs, tot el conjunt de materials sofreix un aixecament progressiu de tal forma que s'enlaira per damunt del nivell del mar, que és obligat a recular cap a altres indrets més baixos. (fig. 2)

A finals del Primari i al llarg de tot el Secundari, aquests materials enlairats comencen a patir una intensa erosió que deixa al descobert el Granit de tal forma que els Esquistos resten formant blocs aïllats entre sí. (fig. 3)

En el Terciari (fa uns 50 milions d'anys), els moviments orogènics anomenats Alps, actuen sobre aquests materials, totalment consolidats i fortament erosionats, que formaren el primitiu massís del Montseny. Això fa que els primitius blocs i d'altres que es fan de bell nou s'enlairin encara més amunt i donin lloc a l'actual massís, el que nosaltres coneixem ara.

Aquest rejuveniment del massís fa que l'erosió sigui molt activa i es formin pregones barrancades per on les rieres i els rierols rodolen muntanya avall amb una fressa que lligada a la remor que mou el vent entre les fulles dels arbres crea una pau encisadora que es copsa en tot el paisatge i que omple el cor a bastament.

alla
a l'Espo+le

VOUS VENIR A PRO-
BDR EL COTXE
NOU ?

SI, QUINA
EXUSIO

EH QUE VA
BE ?

BENSINSUTS
A
"DR BOIX
VILKE"

STOP

STOP

PARA

El nostre ahir

Quan, a la meitat del quinqueni primer del nostre segle, va arribar a Arbúcies, el Sr. Emili Llorella i Fontbernat era un jovenet totjust sortit de l'aula: el cor ple d'il·lusions i el títol flamant de professor sota l'aixella. Originari del contingent de mestres seglars que, d'acord amb el conveni existent entre l'Estat i l'Església, cobria plaça a l'escola privada que tenia a les hores tanta o més importància que l'estatal, venia a la Vila amb un equipatge de bona voluntat, condició que va ser-li utilíssima, o i més perquè va pertocar-li de fer la suplència del Sr. Pere, un mestre que s'havia retirat de vell, tot deixant una sensació de recança entre els pares de l'alumnat del Col·legi de Sant Lluís, obert, principalment, en gràcia d'un benefici establert per la Família Godori, i, en virtut del qual, hi era obligada la presència d'un sacerdot entre el personal docent. El nou mestre va trobar-se, doncs, acompanyat, ja en el seu començ, per Mossèn Joan Camps, un beneficiari venerable i simpàtic, a càrrec del qual hi corria la preparació elemental d'uns neòfits, encara, moltes vegades, caganius.

Val a dir que el Sr. Emili va consolidar ràpidament la seva integració a la vida vilatana: tres anys després de la seva arribada, va casar-se amb Dolors Pascual, filla del metge del mateix nom i neboda, per tant, de l'apotecari vell, la qual va donar-li tres fills; l'Enric, en Joan i la Maria, encara tots vius, gràcies a Déu. La furiosa activitat del nou professor i la seva inalterable bonhomia van ésser les eines capitals que van obri-li camí: Ensenyava Francès, Teneduria de llibres, Dibuix lineal i al Carbó, en hores extra d'onze a dotze i de dotze a una. De set a vuit i de vuit a nou del vespre, donava classes de repàs, on hi acudien molts joves que havien deixat l'escola feia poc i que aprenien ofici o seguien activitat comercial a la pròpia llar. I, això, sense que les sis hores ordinàries (tres al matí i tres a la tarda) sofrissin la més petita alteració.

Com que el Col·legi no tenia, en realitat, només una sola aula, (a la sala de dalt, la dels caganers, s'hi aprenia amb prou feines, a confegir) resulta que, entre les deu taules (10 x 10), hi havia una massa que ratllava sempre el centenar. Això, però, no era, ni mínimament, cap extorsió, perquè les primeres taules eren pels grans; les tres següents, pels segons; i les altres tres, pels tercers. La darrera, era pels que totjust sabien de confegir. Al càrrec superior del mestre hi anaven, sempre, les tres primeres; i de cada grup de tres, de les restants, un dels tres primers deixebles de la classe. Quan la lliçó es feia a la pissarra (redacció o problemes), hom seguia el mateix procediment. Cal dir, però, que el cop de mà final, la paraula justa d'orientació i d'aprovació, la donava sempre el titular. I, amb aquest sistema tan pràctic però interpretat amb rigor i senzillesa, el Col·legi de Sant Lluís va posar a primera línia de la ciutadania arbucienca una colla molt notable de deixebles aprofitats, entre els quals cal esmentar els germans Casadesús, els germans Duran, els germans Bellsolell, els germans Torres i Martí, els germans Aregall, en Claudi Pons, en Josep Pons, els germans Pla i Buch, en Joaquim Gisbert, en Fèlix Graells, en Mon Milda, en Joaquim Horta, etc. etc.

A la mort de Mossèn Joan, la plaça d'auxiliar-beneficiari va ésser ocupada pel vicari Mossèn Anton Serras; i, a la mort d'aquest, ocorreguda a finals del període de Primo de Rivera, el Dr. Ramon Pagès, il·lustre professor de Filosofia al Seminari del Col·lell, va fer-se càrrec de la direcció del Col·legi de Sant Lluís, tot passant el Sr. Llorella a la corresponent plaça d'auxiliar.

La Guerra Espanyola y les seves conseqüències (assassinat del Dr. Pagès i desplaçament total de l'ensenyament a l'Escola Pública) van convertir-lo en mestre nacional, tasca que va exercir a gust de tothom fins a la seva mort, ocorreguda el 2 de Febrer de 1.952.

Recordo, com si fos ara, la vegada darrera que ens vam veure.

Era davant de l'església de les Carmelites, el dia 20 de Març del 1.939. Jo estava fent morter, vora la vorera, l'endemà mateix d'haver tornat de França, quan ell, que passava, va dir-me, en veure'm fer de manobre:

- Tu, també?.

- Jo també. Així ho manen.-vaig contestar.

I sen va anar, tot eixugant-se els ulls, Magnes avall.

L'endemà mateix vam separar-nos definitivament: Jo, a la presó i a l'exili. Ell, a la seva tasca. Entre aquella data i el meu retorn, va produir-se la seva mort el dia dos de Febrer del 1.952.

Sempre l'he recordat amb amor i respecte.

Rafael Vilà i Barnils.

L'home ingereix una sèrie de substàncies, per a subsistir, a les quals hom denomina aliments.

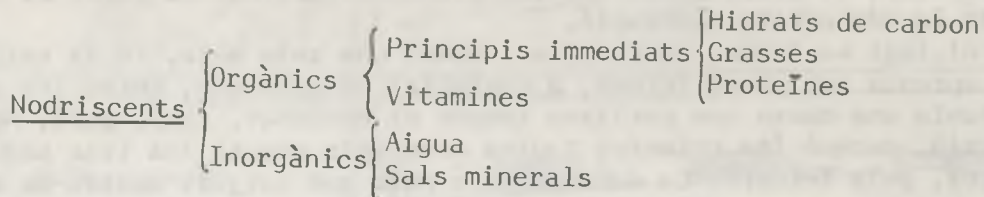
Tots els elements químics que componen l'organisme procedeixen dels aliments, feta - excepció de l'oxígen procedent de la respiració.

L'aportació d'aliments a l'organisme rep, per tant, el nom d'alimentació. Amb ella ens proveïm dels elements necessaris per a mantenir les constants biològiques i per a conservar la salut.

Una vegada ingerits, els aliments sofreixen una sèrie de transformacions, tot convertint-se en part de l'organisme (funció plàstica), o bé tot destruint-se i eliminant-se, per a produir energia. Aquest procés de transformació s'anomena metabolisme; i el conjunt de fenòmens pels quals l'organisme viu, augmenta i renova els seus components, constitueix la nutrició.

L'alimentació adequada i suficient és un factor que influeix, de manera determinant, en el manteniment de la bona salut. Una deficiència o un excés alimentici comporten, per tant, vers una sèrie de malalties.

Els aliments enclouen sis grans grups de substàncies nutritives, indispensables per al manteniment de la salut:

Generalment, quasi tots els minerals contenen el sis nodriscents, si bé en proporció molt diferent. Hi ha una sèrie de taules de composició, que indiquen la quantitat de nodriscents en un aliment determinat. La importància d'aqueixes taules radica en saber la quantitat de nodriscents que ingressen a l'organisme, a partir d'una determinada quantitat d'aliments.

Segons la FAO/OMS, aquells nodriscents que mereixen una major atenció són:

a) Necessitats energètiques. - Les calories necessàries per a mantenir les constants biològiques en tot organisme viu, s'obtenen mitjançant la combustió d'aliments. La valor energètica dels aliments s'obté de la seva composició en principis immediats:

--Un gram d'hidrats de carbon produeix 4 kcal.

--Un gram de proteïnes, 4 kcal.

--Un gram de grassa, 9 kcal.

Les necessitats energètiques vénen determinades per l'activitat física que desanrotlla la persona, així com pel seu pes i la seva constitució física, l'edat i el medi ambient (temperatura mitja anual).

Les necessitats diàries de proteïnes (llet, ous, carn, peix i llegums), serien de 1 mgr. per cada kg. de pes. Les GRASSES han de contribuir al factor calòric amb un 30% com a màxim. Els HIDRATS DE CARBON proporcionen la resta calòrica total, al voltant del 60%.

b) Necessitats de vitamines. - Les necessitats més importants de vitamines per al funcionament de l'organisme són:

--Vitamina A (continguda en la llet, la mantega, pastanaga, tomàquet, etc.)

--Vitamina D (continguda en la llet, la mantega, el rovell d'ou). Es importantíssim pendre bany de sol.

--Vitamina B1 (hom pot trobar-la als cereals, a les farines integrals, etc.)
--Vitamina B2 (rau en la llet, fetge, formatge, etc.)
--Vitamina C (es conté en les fruites i verdura fresca. Cal, però que els suc de fruita siguin preparats de poc.)

c) Necessitats generals:
-CALCI (llet, formatge, etc.)
-FERRO (llegums, fetges, carns, etc.)
-FLUOR (important per la previsió de la càries. Si les aigües són pobres d'aquest material, han d'ésser fluorades.)
-IODE (la seva falta produeix goll endèmic).

Són, finalment, necessàries una colla d'observacions sobre els següents aliments:
LLET. - Conté proteïnes de gran força nutritiva, grassa fàcilment digerible; es rica en Calci, Fòsfor i diverses vitamines. Es aconsellable que les dones embarassades i els infants, prenguin un litre de llet cada dia.

CARNS. - Contenen proteïnes en un 15 i un 20 per cent; i Grassa en un 15 a 30 per cent. En canvi sols contenen una mínima quantitat de Carboni.

OUS. - Contenen proteïnes, Ferro, Minerals i Vitamines.

VERDURES. - Els vegetals verds contenen vitamines A, B i C. minerals i ferro. Per a llur cocció es millor utilitzar poca aigua, la qual no ha de llençar-se mai, car els seus principis nutritius es perdrien, llastimosament, en gran part.

FRUITES. - Son riques en Vitamina C i cel.lulosa.

A tenir en compte:

Una bona alimentació no requereix mai la ingestió d'una quantitat excessiva; ans el contrari: una dieta equilibrada, en la confecció de la qual hom hi tingui en compte els principis assenyalats i la quantitat adequada, contribuirà en gran manera al manteniment de la bona salut.

A. RODRÍGUEZ PONCELAS

família perxada

Xavier, noi, no ens les facis aquestes coses. On s'ha vist això!. Ara digue'ns per quins set sous t'has estestat a anarte-te'n a Saragossa, sabent com saps que allà et necessiten ben poc, que s'ho poden fer sense tu, mentre que a "Perxada" ens hi fas falta. Que no home, que no, que això no es pot païr. Ja passa de taca d'oli! I mira que t'ho hem dit ... però tu res, com si sentissis a ploure.

De tota menera, tot i així, esperem (més ben dit, gairebé t'exigim) que no et desentenguis de la revista i continuïs col.laborant-hi.

I ara punt i a part: SORT XAVIER, ESBAN DEIX LA "MILI" DE PRESSA, I TORNA AVIAT!

I ja no et diem que vagis a "totes", perquè suposem que ja tindràs prou feina per a saber encaixar-les totes.

A reveure.

-L'EQUIP-

TOT PENSANT

Doncs sí, tot pensant que ara s'acosten festes patriòtiques o festes de costums i tradicions del nostre poble, em sembla que tots els ciutadans de la nostra vila veurien amb bons ulls - amb la col.laboració de les nostres autoritats - que enmig d'aquestes festes hi podrien intercalar un homenatge al nostre gran Poeta i escriptor, com és el nostre RAFAEL VILA i BARNILS.

Ell, que amb els seus poemes i articles, ha sabut portar tant a casa nostra com a fora de casa la veu i el llenguatge i els sentiments del nostre poble.

Jo crec que fins i tot hi tenim un deute envers ell, tans sols per demostrar-li la nostra admiració i afecte. ... perquè en RAFAEL VILA i BARNILS és com un arbre nostre que té unes arrels tan fortes que Déu se'l mira des del cel i és Ell qui li dona la força.

L'AVI MIQUEL de l'Associació de Jubilats i Pensionistes.

premis Sant Jordi 1981

MAINADA

ESTER VALLMAJOR -1er. d'E.G.B.

SUSANNA VICENS -3er. d'E.G.B.

ANNA ESTANYOL - 4art. d'E.G.B.

RESULTAT DEL CONCURS DE DIBUIX AMB MOTIU DE LA FESTA DE SANT JORDI:

DIBUIX: Primer curs d'E.G.B.

- 1er. premi: Ester Vallmajor
- 2on premi: Susanna Cantal

Segon i tercer curs d'E.G.B.

- 1er premi: Sussana Vicens
- 2on. premi: Xavier Obiols i Masferrer

Quart i Cinqué d'E.G.B.:

- 1er. premi; Anna Estanyol
- 2on. premi: Salvador Cuminal

REDACCIÓ: Sisè i setè d'E.G.B.

- 1er. Premi: Montserrat Soler
- 2on. premi: Marta Auledas i Valls

Vuitè d'E.G.B.:

- 1er premi: Agnès Enrich
- 2on. premi: Núria Mercader i Duran

Primer i segon de B.U.P. i per i 2on. de F. Professional:

- 1er.premi: R. CANals / P. Pascual
- 2on premi: Mercè Rabionet.

Tercer de B.U.P. i C.O.U.: Desert.

LA TEMPTACIÓ DE SANT JORDI

Baixeu-me, si us plau, del cavall.
 Traieu-me l'armadura.
 l'acer de l'elm i la cuirassa
 el pit i el cervell m'oprimeixen.
 No puc pensar
 lliurement.
 No puc respirar
 lliurement.
 Estic cansat
 de segles de lluita.
 No vull ésser guerrer.
 Apòstol tampoc.
 Voldria seure'm,
 seure'm, a l'ombra del cavall.
 Somriure
 i pensar.
 Simplement.
 Ja no hi ha dracs.
 Cadascú és el seu propi drac,
 Estic cansat de bèsties dominades,
 d'espases brandades
 -atacar i matar-
 d'escuts i armadures
 -defensar-se i fugir-
 Ja n'hi ha prou!
 Ja n'hi ha prou de dracs,
 de sang,
 de llengua,
 de religió
 o de casta!
 Baixeu-me, si us plau, del cavall,
 que estic cansat
 de segles de lluita,
 de guerres que no he declarat,
 que són vostres.
 Ni guerrer,
 ni sant,
 ni apòstol.
 Un home.
 Solament.

PASCUAL-CANALS

RAMON CANALS - PILAR PASCUAL
 2on. B.U.P. -Col.legi Montsoliu-

1er premi grup 1er, 2on. BUP i 1er, 2on-
 de F. Professional.

DIA DE SANT JORDI

Sant Jordi és el cavaller que va alliberar la
 princesa de les urpes del drac, de la sang del
 drac en va néixer un roser.

L'escut d'aquesta esperança és blanc amb una
 creu vermella.

Sant Jordi és un home de fe i d'honor. El seu
 personatge va estendre's per molts països. Sant
 Jordi és el patró d'Anglaterra, de Grècia, de
 Portugal, de Lituània, de Gènova, d'Aragó i de
 Catalunya.

"Per Sant Jordi, roses". Totes les noies reben
 la seva rosa, estotjada en paper de plata i guar-
 nida amb un ramell d'esparraguera.

A Catalunya Sant Jordi és el patró dels enamo-
 rats.

Al Palau de la Generalitat a Barcelona, s'hi
 celebra una fira de roses, tot el pati n'és ple
 d'honor.

Arreu de Catalunya, a cada població, hi ha pa-
 rades de roses, tots els joves pel carrer amb la
 rosa a la mà, una gentil ofrena que donaran a la
 seva estimada.

També el 23 d'abril és el dia del llibre. El
 motiu no és Sant Jordi, encara que hi escau, sinó
 la commemoració de la mort de Cervantes, l'escrip-
 tor del Quixot, d'ençà que se'n celebrà el darrer
 centenari l'any 1923.

La celebració de Sant Jordi és una diada Na-
 cional a Catalunya.

En èpoques de postració, quan Catalunya ha es-
 tat sotmesa, com en temps de la renaixença, la
 rosa ha representat d'una manera íntima, una vo-
 luntat de catalanitat, una esperança d'altres
 primaveres.

"De la sang del drac, neix un roser, Sant Jor-
 di dona una rosa a la princesa com a senyal --
 d'amor".

Sant Jordi ha arribat
 surt la cura del forat
 Per Sant Jordi espiga l'ordi
 per Sant Marc espiga el blat.

MONTSERRAT SOLER -7è. d'E.G.B.-
 1er. premi grup 6è i 7è d'E.G.B.

SANT JORDI

Sant Jordi s'acosta; és el dia 23 d'abril. Encara que sant Jordi no és un personatge
 històric, sí que és un famós cavaller, heroi de moltes llegendes catalanes. Es famós per
 què amb el seu enginy i valentia va aconseguir matar el "Gran Drac" salvant així de la
 mort a una formosa princesa.

Però en el dia 23 d'abril, no sols se celebra la diada de Sant Jordi, sinó també el -

dia del "Llibre" i la diada de la "Rosa". Per això és en aquesta data quan el jove o marit regala a la dona una rosa i, aquest és recompensat amb un llibre.

Jo no sé ben bé per què se celebra el dia 23 d'abril la diada de la Rosa, però crec que pot ésser per dues raons:

- Perquè quan sant Jordi va matar el Drac amb la llança, en comptes de sortir-hi sang, per la boca, li sortiren les roses més boniques que hi podien haver al món (sense tenir en compte que això és una llegenda).

- Perquè és pels últims d'abril quan els rosers comencen generalment a donar mostres de les seves petites però ja oloroses poncelles.

Per què no pensem en el sentit profund que dóna la llegenda de Sant Jordi sobre Catalunya?

Sant Jordi ens mostra una mica, que en certes ocasions la por de quedar malament, s'ha de deixar en un costat i atrevir-se a lluitar pel que és llei. Sant Jordi és un exemple de valentia, que per les persones que intenten perdre la por, com ho va fer ell davant el Drac, els doni ànims per aconseguir-ho. Per això, seguint l'exemple de Sant Jordi, hem de saber perdre la por, desenvolupar-nos davant les circumstàncies de la vida per nosaltres mateixos, sense necessitat d'ajuda de ningú més.

Una festa tan bonica i significativa com és Sant Jordi, no l'hauríem de deixar perdre, hem de lluitar per això.

El dia del llibre, el de la rosa i la festa de Sant Jordi, s'enclouen en el dia 23 d'abril, dia de joia i d'olors de roses, principalment a les cases dels pobles petits, que són els que solen seguir més aquests costums.

Així doncs; fins per Sant Jordi amics!...

AGNÈS ENRICH - 8è d'E.G.B.-
-Col.legi Vedruna-
ler. premi grup 8è. d'E.G.B.

NECRÒLOGICA

El passat dia 2 d'abril morí a Arbúcies a l'edat de 82 anys, el mestre Lluís Torres i Bosch.

Un gran talent musical que podia haver-se projectat envers fites molt més altes i que no obstant volgué romandre entre nosaltres per a posar en música els nostres racons, les nostres fonts i les nostres arbrades.

Per això nosaltres mantindrem viu en el nostre record, les seves nades, sardanes, himnes i cançons que tant ens complauen.

Expressem a la seva família el nostre condol.

Descansi en pau.

DADES DEMOGRÀFIQUES (per J.B.C.)

MARÇ DEL 1981

Casaments: 3 Jaume Busquets i Massaguer amb Pepita Moré i Ribas.
Carles Falgueras i Massaguer amb Antònia Vidal i Blasi.
Ferran Moreno i Pelegri amb Mª Angels Montero i Pol

Defuncions: 4 Mercè Massaguer i Morer
Jaume Bancells i Costa
Alfons Pintu i Pidemunt
Maria Galobardas i Paituvi

1^a DE MAIG

Anteriorment a la celebració d'aquell 1er. de maig de 1.890 a nivell universal, als Estats Units, era d'anys un dia de lluita per a la classe treballadora, tradicionalment era l'època en què es renovaven els pactes entre els treballadors i les empreses. Era, doncs, temps de reivindicacions de les quals, per als Sindicats no eren objectius nous, la jornada de vuit hores, les condicions de treball per a la salut de l'obrer, el treball de la dona, dels menors, etc... tot i que eren prioritaris a l'hora de la negociació.

És a partir del Mandat del Congrés de la Federació dels Sindicats nord-americans, celebrat a Xicago, l'any 1.884, en què els seus delegats es fixen com a data límit per a aconseguir les tres reivindicacions assumides el 1er. de maig de 1.886.

Seguint les directrius dels seus Sindicats, un cop arribada la data escollida començarà arreu dels Estats Units una vaga d'una virulència insospitada i que paraitzà a centenars de mils de treballadors; aconseguint per a la majoria les esperades vuit hores, i fins i tot les altres millores socials i econòmiques reivindicades.

Només a Xicago on les condicions de vida dels treballadors eren especialment dures, continuava la vaga, sorgí el Locaut amb l'aparició dels esquiroles contractats en d'altres ciutats afegint molta més tensió a la ja existent.

El dia 3 una massa imponent de treballadors esperava la sortida de les fàbriques dels esquiroles contractats, quan fent aparició la policia, carregà indiscriminadament contra els treballadors produint com a conseqüència de la matèixa 6 morts i una cinquentena de ferits acompanyat de nombroses detencions.

La resposta dels treballadors a la ferotge agressió fou immediata, per l'endemà dia 4 convocaven un miting de protesta que va aplegar més de 15.000 obrers. Un cop l'acte s'havia acabat i els assistents es disposaven a disoldre's pacíficament tornà aparèixer la policia que carregà amb més violència per dispersar els treballadors. Enmig de l'aldarull produït esclatà una bomba que ocasionà seixanta baixes entre la policia, mentre que els reforços que arribaren obriren foc a discrecció en contra dels allí concentrats produint una vertadera carnisseria.

Immediatament foren empresonats tots els dirigents principals, foren acusats dels fets i condemnats.

Fins anys més tard no es conegué la identitat de l'autor de l'explosió, un anarquista alemany que havia desaparegut sense deixar rastre.

Rebutjats tots els recursos de commutació de pena de mort per la de perpètua, foren executats l'11 de novembre de 1877 els que des d'aleshores serien coneguts com "Els Màrtirs de Xicago".

Aquests esdeveniments havien marcat per sempre la data del 1er. de maig. Sis anys més tard després d'una laboriosa revisió del procés, s'hi descobrí un seguit d'irregularitats, els presos foren alliberats i els ajusticiats rehabilitats públicament.

En el Congrés del 86 es va acordar per coincidir amb el Centenari de la Revolució Francesa de celebrar el nou Congrés a París, dels Sindicats i Federacions, del qual posteriorment en sortiria la Crida Internacional del Maig del 90, coincidint també amb els criteris de la Segona Internacional celebrada a París el mateix any.

És a partir d'aquest 1er. de maig de 1.890 que la crida pren unes dimensions colossals i universals a la vegada. No havent perdut, en aquests quasi cent anys de celebració i recordatori, ni l'esperit reivindicatiu ni l'humà que aquells homes varen encetar, és a dir, el camí cap a l'autogestió dels treballadors.

Arbúcies, abril del 1.981

MIMÍ METAL·LÚRGIC

tot xeccant

Cada any per la diada de Sant Jordi la gent surt al carrer per remenar els llibres de les parades, guaitar-los a les llibreries... Tant els aparadors, ben guarnits, com el descompte que ofereixen en aqueix dia són un bon reclam i si més no per tradició qui més qui menys en compra algun.

...És el nostre un país on la lectura és pa de cada dia? Anem a endinsar-nos en el que succeeix la resta de l'any. Ens hem adreçat, doncs, en el llocs de venda i consulta per tal que ens informin (des d'aquí agraïm la seva col.laboració). Aquí us oferim les dades obtingudes:

DIARIS

El diari és el mitjà de lectura més a l'abast de tothom, i si a més a més es Català pot ser una bona eina de recuperació de la nostra cultura.

Nombre dels diaris que es compren en el nostre poble:			
La Vanguardia	65	Dicen	21 (dilluns 30 més)
Correu	64	Mundo	20 (dilluns 30 més)
Avui	35	Noticiero	15
Punt Diari	13	El Periódico	22
Los Sitios	15	Sport	11

Ens adonem que hi ha molta diferència entre els diaris que es venen catalans/castellans. Veiem els resultats en nombres estadístics:

Nombre total de diaris que es venen	281	Percentatge dels diaris catalans	17,08%
		Percentatge dels diaris castell.	82,91%

És un fet que realment ens sorprèn i més tenint en compte que la xifra d'inmigrants castellano-parlants a la nostra vila és mínima. Potser hi juga un paper important el que la gent està avesada a llegir un determinat diari (castellà), i que per costum no s'atreveix a fer el canvi.

Per altra banda creiem que a molta d'aquesta gent els agradaria poder llegir sense entrebancs la seva llengua i no pensen que llegir el diari català pot ser un bon punt de partida per aconseguir-ho. Seria també un bon inici que als locals públics (bars, biblioteques, escoles, etc.) no hi faltés el diari català. Volem fer notar també, que amb la gran quantitat de diaris esportius (i la demanda que tenen a casa nostra) no n'hi ha cap en la llengua materna.

REVISTES

Si bé en els diaris existeix un gran desnivell a favor de la premsa castellana, en les revistes encara és més notable la manca de publicacions en català. Es per què les editorials catalanes no s'arrisquen o el públic no en demana?

Relació de les revistes que es compren més en el nostre poble (están col.locades per ordre de preferència):

CASTELLANES

Setmanals	Mensuals
Lecturas	Hogar y. Moda
Hola	Labores del Hogar
Pronto	Cocina y Hogar
Interviú	Burda
Teleprograma	Mueble
Diez Minutos	Telva
Lib	Ser Padres
Teleradio	... i d'altres
Garbo	
Vale	
Semana	
Gaceta	
Cambio 16 i d'altres...	

CATALANES

Setmanals	Mensuals
Canigó	Perxada
	Taula del Racó
	Revista de Girona
	Itinerari Montseny
	Avenç
	Presència

També cal fer notar una quantitat remarcable de fotonovel·les i fascicles que gairabé tots són en castellà.

Dins la varietat de revistes infantils sembla ser que la mainada d'Arbúcies compra Pulgarcito, Zipi y Zape, DDT i publicacions semblants i si no és a través de subscripció o biblioteca no en troben cap en català.

Anem a veure quin percentatge de cada classe se'n compra:

-- Percentatge de revistes castellanes:	90%
-- Percentatge de revistes catalanes :	10%

Veiem molt clar que de la minsa quantitat de revistes catalanes, gairabé totes tracten temes especialitzats i per tant redueixen molt més la seva adquisició.

En conseqüència pensem que la gent no està feta a llegir revistes catalanes, però tampoc no se li ofereix una revista planera que li pugui servir d'iniciació.

LLIBRES

Hem observat que en aquest tipus de lectura, en tractar-se d'un camp molt més ampli (història, art, novel·la, poesia, etc.) les editorials s'han llençat a fer més publicacions en català. Per tant el lector hi pot arribar més fàcilment. Per les dades que ens han donat els llibreters, sembla ser que dels pocs llibres que es compren, la majoria són en català, veiem de quin gènere se'n venen més:

-- Llibres de contes (la majoria catalans)
-- Novel·la (autors més demanats: Mercè Rodoreda, M ^a Aurèlia Campmany, Pedrolo, Agatha Cristhie.)
-- Diccionari (sobretot al començament del curs escolar)
-- D'altres gèneres: poesia, historia.

En quant els llibres de text podem dir que es tendeix a la normalització de la nostra llengua, encara que d'una manera progressiva. Pels llibres que han demanat les escoles la situació d'enguany ha estat la següent:

<u>COL.LEGI VEDRUNA</u>	Llibres del Curs 80-81
-- Parvulari, 1er i 2on:	En català
-- 3er i 4ar curs :	En català (tret de Lengua Castellana i Religión)
-- Cinquè :	Meitat català-meitat castellà
-- 2na. etapa:	En castellà (fora de l'assignatura de Català)

<u>COL.LEGI Dtr. CARULLA</u>	
-- Parvulari:	meitat català-meitat castellà
-- 1ra Etapa:	en castellà (fora de l'àrea social i l'assignatura de català)
-- 2na Etapa:	en castellà (fora de l'assignatura de català)
ESCOLA PROFESSIONAL:	En castellà (fora de l'assignatura de català)
INSTITUT:	Ens va informar que se servien els llibres ells mateixos.

LECTURA A LA BIBLIOTECA

La biblioteca pública és sens dubte el lloc més adient per anar a llegir, hi ha una gran quantitat de diaris, revistes i llibres a l'abast de tothom, es un servei gartuït i el local gaudeix de totes les condicions (silenci, llibres de consulta, etc.) que predisposen al lector a fer de la lectura quelcom fàcil i agradable.

Quin ús en fem els arbuciencs de la nostra biblioteca?

La Consol Mallol, bibliotecària, ens ha informat que la mitjana diària de persones que hi va és de cinquanta a seixanta. D'aquestes cal assenyalar que la majoria són estudiants, però també hi ha un percentatge força considerable de gent de la tercera edat, que es veu incrementat durant la temporada d'estiu. Tammateix hi ha un buit en el sector d'adults de 30-50 anys. Malgrat això, cal esmentar que dels 299 lectors que fan ús del servei del

prèstec (endur-se llibres a casa) 71 són d'aquest grup. Anotem els diaris que hi ha, començant pels més llegits: La Vanguardia, El Punt Diari, Avui i Los Sitios.

Revistes: Ens ha sorprès la gran varietat de revistes que hom hi pot trobar. De les 47 que hi ha (50% són en català) les més llegides són:

Catalanes

Perxada
Presència
Canigó
Serra d'Or
Revista de Girona
Avenç
Ciència
Muntanya
Guix
Cavall Fort)
Tretzevents(Infants
Rodamón)

Castellanes

Cambio 16
Gaceta
Triunfo
Viajar
Telva
Geografía Universal
Labores del Hogar
Cocina y Hogar
Mecánica
Solo Moto
Aguiluchos)
Primeras Noticias (Infants
En Marcha ()
J 20)

Altres Llengües

Paris Match
Art and Decoration

Llibres: La biblioteca està assortida de 3.700 llibres. Durant la temporada estiuenca els més sol·licitats són les novel·les, mentre que a la resta de l'any (curs escolar) són els llibres de consulta, científics, d'imaginació... De la novel·la que es llegeix un 50% és en català. Cal fer notar que aquest percentatge s'incrementa quan es tracta del públic infantil.

Malgrat les dades esferidores que hem obtingut fins ara, les quals mostren una tendència accentuada cap a la lectura castellana, notem que el món infantil, iniciat des de l'escola es decanta cap a la lectura en la nostra llengua. Voldríem que aquesta referència no es veiés estroncada i cara a l'esdevenidor aquestes dades d'avui siguin només un testimoni d'una situació anòmala en la que ens ha tocat viure.

CARME COLL - GLÒRIA FONT - MAITE GISBERT.

Una vesprada,
tot passejant dins
d'un bosc i mirant
cap amunt mig badoc,
li xiulava a les ombres
la meva infàmia,
quan de cop,
una estrella
caigué estellada
esquitxant els ulls
d'una poca esperança
- i una dàlia,
florida una primavera
passada, plorava de ràbia en
sentir-se les brases -
es pansia trista,
es tirabuixonava indignada
i pestanyejava a cada llàgrima

s'hi recordava

Era cendra la dàlia,
ja no era florida ni
plorava de ràbia,
era morta en caure una tarda
i de nit

era espolsada.
Una assutzena amiga
girasonsava pàl·lida,
un mussol que ho mirava
esgratinyava una
branca amb la unglada,
el cérvol vell,
lleuger cap a un altre
indret s'allunyava
EL COLOM BLANC S'AMAGAVA

-Juan Salvador Idiota-

EN DEFENSA D'UNA CULTURA, *cultureta,* cultura, culturassa

CENTRE PARROQUIAL: El passat dia 10 d'abril es va celebrar assemblea per tal d'elegir sis nous membres de junta en substitució dels que deixaven llurs càrrecs en la Junta d'Administració: Dels vuit candidats presentats foren escollits en votació els següents: Joan Parera, Josep Guiolà, Gaspar Avellaneda, Josep Valls, Lluís Torrent i Josep Garcia que juntament amb Ramón Coll, Beatriu Caralt, Josep Dorca, Joan Bonet, Joan Casanova i Joaquim Riumalló formaran la junta actual. En propera reunió designaran el qui serà el nou president.

Proximament el grup juvenivol de teatre del Centre representarà la peça teatral "La cançó de les balances" original, música i lletra, de Josep Mª Carandell. Aquesta obra està inspirada en la cançó del mateix títol. Presenta les tres actituds oposades, la del rei que ho compta tot -símbol del poder i la propietat-; la de l'home del Sud, en Manel, que respon al poder amb les armes del poder, encara que amb propòsits oposats; i la del joglar que proposa la utopia d'un món on desapareixin les xifres que destrueixen coses i persones i en el qual es recuperi el nom -amorós i creatiu- de les persones i les coses.

CURSET D'INICIACIÓ AL DIBUIX: A càrrec de Antoni Ibàñez; començarà el dia dos de maig i es farà tots els dissabtes fins al mes d'agost al local de l'Escola Professional de 10 a 12 del matí; s'hi poden inscriure nens i nenes de sis a dotze anys. En cas que fossin molts els interessats podria pensar-se en la possibilitat d'ampliar l'horari a algun altre dia de la setmana.

CURS D'AUXILIAR DE PUERICULTURA: Ha començat el curset de puericultura els dilluns i els dimecres de dos quarts de nou a dos quarts d'onze del vespre als baixos de la rectoria. Per qualsevol consulta podeu adreçar-vos a la Montserrat Duran.

CONSELLERIA D'ESPORTS DE L'AJUNTAMENT D'ARBUCIES: Sortides de footing, dies alterns de 7 a 8 del matí i de 8 a 9 del vespre. Inicïació a les tècniques atlètiques elementals a càrrec d'Albert Ginjaume. Per a més informació podeu dirigir-vos a la Casa de la Vila de 8 a 2.

AGRUPACIÓ SARDANISTA D'ARBUCIES: Properes audicions: 9 de maig i 23 de maig a 2/4 de 6 de la tarda i el 3 de juny a les 10 de la nit per la cobla "Genisenca".

ESCOLTES I GRUP D'ANIMACIÓ: II Marxa Popular de Primavera 1981

FEM UNA CRIDA A TOTS
ELS AFICIONATS A LA
CANÇÓ I A LA MÚSICA,
PER FER UN SHOW PER
LES ENRAMADES.
PER MÉS INFORMACIÓ
PROGRAMES A PART.

ASSOCIACIÓ DE JUBILATS I PENSIONISTES D'ARBUCIES: Han estat ja aprovats els estatuts i inscrits en el registre d'associacions. A no tardar es convocarà assemblea general per tal d'informar més àmpliament.

XXXI CAMPAMENT GENERAL DE CATALUNYA: dies 1-2 i 3 de maig a "la Pedrosa de ca n'Aulet". Organitzat pel Foment Excursionista de Barcelona.

Una presència catalana a París

Ambassades de l'Espanya a París et auprès de l'UNESCO

PARIS

23 Mars - 5 Avril 1981

LA CATALOGNE AUJOURD'HUI

Expositions - Conférences - Spectacles - Gastronomie

GENERALITAT DE CATALUNYA

Catalunya ha estat notícia aquests dies a París. L'exposició instal·lada al Palau de la UNESCO com tots els actes que formen el programa de «Catalunya, avui», volem donar fe que som un poble viu, amb una història atapeïda i amb voluntat de futur.

El divorci entre la realitat de la democràcia espanyola i la imatge que el govern vol presentar de fronteres enfora, s'ha fet molt més palès en aquests darrers dies; així, mentre el govern intenta de capitalitzar en part els guanys de la projecció exterior de la realitat catalana, expressió de pluralitat i d'autenticitat descentralitzadora, a l'interior hom pren amb més virulència que abans l'esforç contrari.

: d'una banda, l'Estat assumeix la pluralitat com a expressió d'identitat i, de l'altra, aconseguim l'accés a unes estructures i a uns mitjans de projecció exterior necessaris. La presència a París del President Pujol i del Ministre de Cultura, Iñigo Cavero, és això el que, en opinió dels comentaristes, ha volgut manifestar.

La Catalunya presentada a París és una part especialment significativa en el conjunt de la realitat catalana, i la magnífica realitat cultural que hom ha presentat als parisencs i a Europa és patrimoni comú de tots els catalans. Ho han entès així els responsables de la política cultural a l'Estat francès? ¿Han entès que aquest poble mil·lenari que malda per aconseguir el reconeixement de les nacions com a garantia de futur, és el mateix que, a cavall dels Pirineus, ha estat perseguit i expoliat històricament no sols per l'Estat espanyol sinó també per l'Estat francès? ¿Han entès que aquesta cultura que admiren és patrimoni comú de tots els catalans, la realitat històrica, lingüística i cultural dels quals fan poca cosa més que ignorar dins les seves fronteres? Suposo que no; una mostra oficial no dona per a més. A la UNESCO, a París, ara ja ho saben: Catalunya existeix. De la resta convé que algú els en parli. ● XAVIGÓ

Extret del setmanari CANIGÓ nº 704 del 4-4-81

—DIA MUNDIAL DE LA SALUT—

El passat dia 7 d'abril es va celebrar el dia mundial de la salut, coincidint amb el 33 aniversari de la fundació de l'O.M.S. (organització mundial de la salut). El lema proposat per enguany es el de "Salut per a tothom l'any 2.000", com podem veure l'objectiu es engrescador alhora que difícil.

Pel que fa a la situació actual del nostre poble és ben satisfactòria, tenint en compte d'altres indrets que no gaudeixen dels nostres serveis ni de la predisposició per part dels tècnics sanitaris, que tot exercint a la nostra vila, estan portant un bon servei d'informació, formació, control i planificació de la vida sanitària del nostre entorn.

Som conscients que una gran part de les responsabilitats en quan a dèficits sanitaris recauen en els responsables de la gestió sanitària, per això estem col·laborant al cent per cent amb totes les accions encaminades a millorar l'estat de salut del nostre país i que porta la conselleria de Sanitat de la Generalitat.

Però tot aquest esforç per part dels tècnics, les entitats sanitàries i la conselleria de salut pública, només donaran el seu fruit, si es pot comptar amb la participació de tots, tant en la tasca preventiva, assistencial com en la planificació, perquè el mantenir la pròpia salut és un afer que ens afecta directament.

Podem estar segurs que amb el nostre esforç podrem assolir l'objectiu proposat per l'O.M.S. "LA SALUT PER A TOTS A L'ANY 2.000"

Quim

Regidor de Salut Pública i Qualitat de Vida

EN DEFENSA DE LA LLENGUA, LA CULTURA I LA NACIÓ CATALANA

La nació catalana, formada al llarg de segles, és una realitat actual i alhora un projecte de futur afirmat als carrers de les nostres ciutats i pobles, d'una manera pacífica però ferma, per milions de persones. Les realitats nacionals com la nostra són reconegudes i emparades pels Pactes internacionals dels Drets Humans de l'ONU, l'article primer dels quals afirma: «Tots els pobles tenen el dret de lliure determinació. En virtut d'aquest dret estableixen lliurement llur condició política i proveeixen també a llur desenvolupament econòmic, social i cultural». El nostre poble no ha deixat mai de reivindicar aquests drets d'ençà que li fou arrabassada la llibertat per la força i, després de la violentíssima etapa de repressió de l'última dictadura, ha començat a recobrar les institucions pròpies, per la via pacífica del pacte, malgrat haver d'acceptar els condicionaments imposats d'entrada. Tanmateix, una sèrie de fets simptomàtics, que s'han precipitat des del 23 de febrer, donen motiu a pensar que el procés de recobriment nacional, tot just reprès, es troba en perill.

Una vegada més constatem que en la història de l'Estat espanyol un cop de força és utilitzat per atacar els diversos aspectes que defineixen la nació catalana: institucions, signes d'identitat, cultura i, molt significativament, la llengua.

Davant els intents de restablir totalment el centralisme, en els terrenys econòmic i polític i en l'ordenació social, tot reduint les competències del Parlament i del govern de la Generalitat per sota dels mínims establerts en l'Estatut de Catalunya, al mateix temps que són obstaculitzats els Estatuts del País Valencià i les Illes;

Davant els intents de confondre l'opinió pública presentant l'autonomia com un problema per a la democràcia quan l'alternativa real és: o autonomia o dictadura;

Davant els obstacles al lliure desenvolupament de la cultura catalana, que n'impedeixen la presència normal als mitjans de comunicació social;

Davant el projecte d'imposar una alta inspecció en l'ensenyament amb funcions de censura política i de minimitzar l'autonomia dels centres educatius, inclosa la universitat;

Davant les pressions per a fraccionar la unitat de la llengua catalana, les provocacions per a predisposar una part de la població immigrada castellanoparlant contra la llengua pròpia del país i d'impedir la normalització i la recuperació lingüística;

En definitiva, davant el refús d'acceptar l'existència de la nostra nació, **DECLAREM** estar disposats a:

1.-Defensar les institucions democràtiques del poble català, i, en conseqüència, rebutjar qualsevol normativa que en restringeixi les competències;

2.-Apressar els partits i moviments polítics, les organitzacions sindicals, els ajuntaments i les associacions representatives, a prendre posicions clares i decidides a favor dels drets nacionals amenaçats;

3.-Donar ple suport a les campanyes perquè els mitjans de comunicació social en el nostre àmbit adoptin continguts catalans, usin la llengua catalana i donin prioritat a les qüestions que afecten els nostres drets nacionals;

4.-Impulsar la normalització de l'ús de la llengua catalana en tots els sectors de la vida col·lectiva, sense ambigüitat ni feblesa, les quals afavoreixen sempre la discriminació contra el català. En aquest sentit, donem ple suport a la Declaració signada ahir per diverses personalitats contra l'anomenat «Manifesto por la igualdad de derechos lingüísticos en Cataluña»;

5.-Garantir, contra totes les manipulacions, el respecte als drets dels immigrants de parla no catalana i afavorir llur integració voluntària a la tasca comuna de reconstrucció nacional, en un clima de convivència pacífica;

6.-Enfortir la col·laboració entre els Països Catalans, avui víctimes d'una intensa política divisòria;

7.-Solidaritzar-nos amb les justes reivindicacions dels altres pobles de l'Estat;

8.-Sol·licitar la inspecció dels organismes internacionals competents per tal que verifiquin i jutgin imparcialment la situació de la llengua i la cultura i les possibilitats reals en l'exercici del dret dels catalans a regir-se d'acord amb els principis reconeguts en els esmentats Pactes de l'ONU.

El poble català ha sabut en altres avinenteses reaccionar amb fermesa davant les agressions. Ara és l'hora d'un redreçament del nostre poble que doni continuïtat i fermesa a la defensa de la llengua, la cultura i la nació catalana.

Barcelona, 18 de març de 1981

Club Deportivo d'Arbúcies

Societat Esportiva d'Ocellaires d'Arbúcies

Mutualitat Comarcal de Previsió Social Montseny-Benèfic

Davant la campanya anticatalana que, a nivell social i institucional estem patint, l'Ajuntament de la Vila ha cregut necessari definir-se amb claredat, tot adherint-se per acords dels dies 26 i 29 de març a la "CRIDA EN DEFENSA DE LA LLENGUA, LA CULTURA I LA NACIÓ CATALANES", i ha convidat totes les entitats locals a prendre posicions clares i decidides a favor dels drets nacionals amenaçats.

Nosaltres com a ciutadans dels Països Catalans que som, i com a membres d'un equip que fa una revista en llengua catalana ens veiem greument afectats per la "Ley de armonización de las comunidades autónomas", llei que exigeix que tots els catalanoparlants parlem també castellà, però que en canvi no exigeix a un castellanoparlant, resident a la nostra terra, que parli a més a més català.

Així mateix no admetem la suposada igualtat de drets lingüístics a Catalunya demanada en el "Manifesto" signat pels 2300 intel·lectuals de parla castellana.

Per tant PERXADA en un acord pres a la reunió general del dia 26 de març, i per unanimitat, s'ha adherit a la crida EN DEFENSA DE LA LLENGUA, LA CULTURA I LA NACIÓ CATALANES.

Ahora que Perxada diverses entitats, associacions, etc. de la Vila hi han donat el seu suport.

Són:

E.R.C. (secció Arbúcies)

Penya Barcelonista d'Arbúcies

Associació jubilats i Pensionistes d'Arbúcies

Grup d'Escoltes i Animació

Club de Judo d'Arbúcies

Associació Montseny-Guilleries

Escola Formació professional

Basquet Arbúcies

Col·legi Vedruna

Revista Perxada

Ajuntament de la Vila d'Arbúcies

Ajuntament de Treballadors U.L. Arbúcies

GENT D'ARBÚCIES

GENT D'ASTÚCIES

CONCURS Nº 17

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

CONCURS PREMIAT AMB LLIBRES
PER VALOR DE 1.000 PESSETES

SABEU QUINES SÓN LES RESPOSTES CORRECTES ?

FOTO - M. PLANA

- 1 La Mare de Déu de Montserrat l'any 1881 fou proclamada patrona de les diòcesis catalanes pel papa: PIUS IXè; Lleó XIIIè; Pius Xè
- 2 El rei Jaume I té per renom :- el pilós, el conqueridor, el catòlic
- 3 El pantà de Sau regula les aigües del riu ... Muga, Ter, Segre.
- 4 Qui és l'autor de la part literària del llibre. El Montseny?: Pere Ribot, Salvador Ginesta, Josep Pla.
- 5 De quin estil arquitectònic és la volta del temple Parroquial?: Romànic, Gòtic, Neoclàssic.

- Envieu les respostes o porteu-les personalment a l'Oficina de la Caixa, la Biblioteca d'Arbúcies o bé directament a Perxada.

- Teniu temps fins el dia 15 de maig. Les respostes correctes seran sortejades i el mes vinent publicarem la solució i el nom del guanyador.

SOLUCIÓ CONCURS Nº 15:

- 1.- l'Alguer
- 2.- llè.
- 3.- Turó de l'Home
- 4.- Literatura
- 5.- Breda.

GUANYADOR

MÓNICA VENTURA

XXXI CAMPAMENT GENERAL DE CATALUNYA

LA FESTA MAJOR DE L'EXCURSIONISME :

Així l'han definida en Joan Domènech i l'Andreu Casademunt membres del Foment Excursionista de Barcelona, entitat que enguany organitza aquest Campament, i que aprofitant les curtes vacances de setmana santa l'han estat preparant, junt amb altres de l'equip organitzador.

Ens hem arribat fins als plans de "La Pedrosa" tocant la "font del treginer", per xerrar una estona amb aquesta gent d'esperit obert i decidit a la que no espanta la feina ni el mal temps, per tal que ells ens expliquin el què i el com de l'acampada que preparem.

-D'entrada, podríeu dir-nos què és el F. E. B. ?

Aquesta entitat, que fou fundada l'any 1.922 aplega actualment 540 socis. La finalitat primordial és la de fomentar l'excursionisme i l'amor a la natura, sense deixar de banda altres aspectes culturals, per això té diferents seccions com són ara: muntanya esquí, acampada, escacs, teatre, biblioteca, i fotografia. El nostre estatge és a la Gran Via de les Corts Catalanes, nº 579. Podem afegir que aquesta és la tercera vegada que la nostra entitat té cura de la preparació del Campament General de Catalunya; foren les anteriors edicions l'any 1.972 a "Coll de n'Orri" (Breda) i l'any 1.928 a "La Mora" (Montseny).

-Com us distribuïu les tasques d'organització del C.G. de C.?

Som un centenar de socis que ja hi portem

treballant uns nou mesos. D'altra banda fa un parell de mesos que venim tots els diumenges per estudiar el lloc i les possibilitats que ofereix, i últimament hem estat tota aquesta setmana aquí fent les degudes instal·lacions d'aigua que traïem de la riera i demés serveis. També hem distribuït el terreny de manera que dongui el màxim d'espais. No acabaríem d'enumerar la feina que comporta aquest tipus de muntatge. S'ha de pensar amb la distribució - informació - recepció - activitats - bar i queviures - serveis - aparcament ...

-Quin nombre de persones calculeu que vindrà?

Com que cada vegada que s'ha fet el C.G. de C. el algun indret del Montseny hem constatat que hi ha hagut més assistència que en els altres, comptem que seran uns 1.500 acampadors, però que poden arribar a trobar-s'hi dues mil persones entre aquests i els visitants. Des de fa tres o quatre anys hi ha hagut un augment de participants joves que ha arribat a ser fins el setanta per cent del total. Tots els assistents són membres de grups excursionistes federats d'arreu de Catalunya. Això fa, que la gent esperi amb il·lusió d'un any per l'altre retrobar-se en aquest aplec.

-Com es pensen cobrir les despeses?

Tenim una subvenció mínima de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya. Cobrem una entrada als participants i comptem amb el benefici del bar i la distribució de queviures únicament per anivellar costos.

No pretenim treure'n cap guany.

-Quin és el programa d'actes d'enguany?

El programa és el següent: divendres dia 1, a les 10 del matí obertura del campament, gimkama mixta juvenil, col·loqui-enquesta referent als Campaments Generals, a les 24,

bona nit i silenci. Dissabte dia 2, a les 8 bon dia, excursió programada, gimkama mixta per a grans, jocs infantils, concurs d'estirar la corda (homes), concurs de dibuix, concurs de petanca, reunió de delegats, foc de camp, actuació de la Coral del Centre d'Arbúcies i passada mitja hora, silenci. Diumenge dia 3 a les 8, bon dia, concurs de ramells amb flors boscanes, concurs d'estirar la corda (dones), actuació de la banda còmica-musical "Els Serafins", d'Arbúcies, repartiment de premis de tots els concursos, cloenda del campament i cant dels "Adeus". Per aquest any hem pensat modificar un xic la idea de foc de camp; en lloc de deixar-ho a la improvisació, que a voltes resulta bé o no tant, l'hem planificat, introduint-hi actuacions concretes i pensades a l'avançada. Un punt molt important del programa és el col.loqui-enquesta per descobrir-hi com volen les futures edicions d'aquests campaments.

-Com se us va acudir pensar en Arbúcies per a fer-hi el C.G. de C.?

Com hem esmentat, de bon principi ja es va pensar en el Montseny. Vam començar les gestions, un primer pas va ser dirigir-nos a l'Ajuntament. Val a dir que hi hem trobat tota l'ajuda que podíem esperar-ne i més. Van ser l'alcalde i el conseller de Turisme qui ens van adreçar als possibles llocs per instal.lar el campament. També per part de la Conselleria de Turisme ens ha facilitat molt la feina el fet de donarnos tota la documentació sobre Arbúcies que resenyem en el nostre programa general per a informació dels acampadors.

- Trobeu escaient l'indret de "La Pedrosa"?

Es el paratge idoni, amb bones esplanades on pensem encabir-hi unes 350 tendes del tipus "xalet" i més si són "canadenques". Tenim la "font del traginer" a quatre passes amb aigua abundant i bacteriògicament pura segons anàlisis fets, la riera a tocar pel subministre d'aigua

dels serveis de neteja, i la casa que l'han posada a la nostra disposició els seus estadants. Lluny de l'enrenou i del trànsit. L'única dificultat podria ser l'accés, que queda compensada pels aventatges que ja hem dit.

-Quins són els objectius del C.G. de C.?
Deixant de banda punts d'interès que ja s'han remarcat, un objectiu important és la col.laboració entre tots els participant i els lligams d'amistat que es creen. La convivència entre la gent del poble, a la que convidem a visitar-nos si us plau, i els acampadors. Seria bo que a partir d'aquesta estada s'animés algun grup excursionista a la Vila.

Nosaltres hi afegim: podria convertir-se en una realitat? Creiem que ens fa falta.

... Ens ha engrescat el tarannà senzill i acollidor d'aquests homes i dones, la il.lusió i l'empenta que posen en la seva tasca d'organitzadors; per la nostra banda no ens resta més que desitjar-los una bona estada entre nosaltres, tan bo ells puguin guardar en el seu record el bon gust d'aquests dies; 1, 2 i 3 de maig a "La Pedrosa de ca n'Aulet".

Àngela M^a - Núria

(Fotos: M. Plana)

FIRMES COL·LABORADORES:

BAR EL CENTRE

F. Camprodon 32

ARBÚCIES

NICOLAU FONT

ELECTRODOMÈSTICS • LLISTES
DE NOCES • OBJECTES DE REGAL
COMPLEMENTS • GRAN EXPOSI-
CIÓ DE QUADRES DE QUALITAT

C/. ESTENEDOR, 17 - ARBÚCIES

CANSAI·LADERIA

Anna M.ª Ballús

F. Camprodon, 6 ARBÚCIES

hostal Torres

C/. F. CAMPRODON, 14
Telèfon 86.00.42. - ARBÚCIES

ELECTRO

CARRETERA D'ARBUCIES A SANT HILARI (KM 0,8) ARBUCIES GIRONA

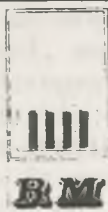
MOBIL

- ELÈCTRICA D'AUTOMÒBILS
- ELECTRO-PREPARACIÓ ESPORTIVA
- CÀRREGUES RÀPIDES
- "RALLYES", ETC.

CARNISSERIA

ARIMANY

F. CAMPRODON, 4 - ARBÚCIES

RIBAS I MOTJE

GESTORIA - SEGUROS - FINCA
Eiximenis, 12-14 - GIRONA

Representant a ARBÚCIES:

JAUME VILÀ i SERRAT
ESTATGES TURÓ DEL CAMPAMENT
BLOC 6 - 2^a - 1^a

Jordi Olymerich

SERVEI BOSCH • SERVEI MICHELIN

- TALLERS MECÀNICS i ELÈCTRICS
- TELES METÀL·LIQUES i TANCATS

C/ta. Sant Hilari, s/n. - Tel. 86.00.59
ARBÚCIES 86.05.79

- SANT JORDI NOW -

En un temps i en un país prop d'ara i d'ací, exercia el seu poder una vella i bella princesa. La seva persona era admirada y lloada per molts, tant d'aquelles rodalies com de les contrades més llunyanes i amagades de la terra.

El seu territori no era pas molt gran ni tampoc molt frondós. Però això sí, hi havia de tot: plans i pujades; muntanyes i valls; neu, pluja i rosada; vents, tempestes i calmes; mar i rius, fonts i llacs; arbres i mates, terres hermes i cuitius i també força contaminació.

Els seus servidors, tant els que havien mort com els vuis-on hom toobava gent de tota condició, ocupació i situació- havien dedicat i dedicaven la seva existència a aconseguir que la vella i bella princesa fos coneguda arreu del món, alhora que es veïés augmentada la seva magnificència.

Però vet-ací que aquella felicitat tan gran d'aquell principat fou alterada per l'aparició d'un diabòlic drac. Aquest era un animal foll i repugnant que treia foc immundícia pels forats del nas. La seva intenció era socarrar la vella i bella princesa. Cal dir que aquest malèfic monstre no era pas la primera vegada que se'l veia per aquelles terres, puix aprofitava qualsevol ocasió favorable per atemptar contra la vella i bella princesa. I aquesta vegada no era una excepció ja que els darres esdeveniments succeïts a la capital del reialme eren prou avinents perquè la seva fogarada fos efectiva.

La presència del drac monstruós, que aquest cop apareixia disfressat d'intellectualitat, sobtà els desprevinguts ciutadans, però no impedí que l'amor de tots ells cap a la vella i bella princesa prenguéssos cos en la figura d'un jove de cabells d'or i rostre noble que cobert amb robes de boira i cavaller en un poltre blanc atacà, protegit d'una cuirassa brunyida de suors i sang, travessant-li, amb una llança trempada amb l'esperit d'aquell poble, el cor d'un cantó a l'altre. De la ferida supurosa en sortiren humors i sucs verds, espessos i pudents, i enmig de bruels i roncs, el monstre expirà ... aparentment.

PUIGVÍ i FUNOLLET

TOT ÉS MÚSICA

Que són uns sentiments musicals?. Són infinits segons cada persona i segone el temps de cada persona, mentre no es té una definició concreta d'allò precís que cada un necessita i envers el seu punt cerebral busca. En conformitat a la música que escolta i per tal aquesta serà la que el definirà musicalment dintre la seva pròpia musicalitat personal, que vol dir això que, mentre no ens sapiguen definir cada un dintre del món musical que ens correspon, no hi poden haver competències. Ja que tot queda dintre d'un món indefinit.

Tot i així hem de pensar que tots passen aquella temporada en què en agrada tot però això amb el temps se va transformant en un punt exclusiu de cada u amb els diferents tipus de música existents.

I quina és la música que correspon a cada u?

Segons la meua manera de veure-ho és aquella en què els teus propis sentits li donen un sentiment d'agradabilitat, un estar-hi bé escoltant aquella música, un relax i una identificació d'integració entre tu i la música.

Com també em suposo que hi ha molta gent que no ha donat cap importància en definir-se encara que aquest serà el seu problema.

Mireu no fa gaire vaig anar a escoltar un curset de JAZZ estil LOUIS AMSTRONG i em va agradar en quantitat, el que no vol dir que si n'hi hagués hagut un de country m'hagués quedat amb el COUNTRY.

Fins un altre ADEU.

MIQUEL BATALLÉ

ELS 900 PARTITS D'EN PERE CANALETA

El 5 d'abril d'enguany i amb motiu de l'encontre de Segona Divisió "B" disputat entre els equips del BILBAO AT. i LOGRONYES a l'historic camp de Sant Mamés de Bilbao, dirigia el col·legiat local Pere Canaleta el partit nº 900 de la seva lluida carrera esportiva. En Pere, que és un dels millors esportistes que ha tingut Arbúcies en tota la seva història -sino el millor-, de jove va posar fil a l'agulla i amb molts anims va recórrer primer la província, més tard la regió i després ja com a col·legiat de Categoria Nacional tot l'Estat Espanyol.

A ull, a cop d'ull, veiem com en "Birigai" no és un àrbitre "casolà", sols repassant el seu historial, que guarda amb tots els ets i uts, ens n'adonarem. De 900 partits dirigits, l'equip local guanyà en 522 ocasions, empatà en 162 i perdé en 216. Potser el fet de ser just en la seva forma d'arbitrar hagi estat la seva clau que li obrís la porta d'aquesta Segona Divisió en la qual ja hi porta dirigits 75 encontres.

A nivell local, ha arbitrat l'equip arbucienc en 40 encontres, dels que se n'han guanyat 22, empatat 11 i perdut 7. Per cert, que l'únic partit que arbitrant ell no s'ha acabat fou un ARBÚCIES-LLINARS jugat l'1 d'agost del 1965 i que per expulsar un jugador visitant -que era el fill del president- es retiraren quan guanyaven per 1-0.

Una cosa que li encanta a en Pere és treballar amb la mainada amb aquests xicots que tant necessiten l'ajuda de l'experiència, però que malauradament, fa molt de temps que li manquen unes oportunitats que ningú més que ell mereix. "Encara que es podria esperar molt més amb el planter que hi ha, tinc l'esperança que l'arbre donarà millors fruits ben aviat" ens deia dies enrera, a allò que hom es pregunta: "Per quins set sous aquesta eina no s'aprofita quan s'hauria de fer mans i mànigues per aconseguir-la?"

Als seus 37 anys ho pot esperar tot, te molt camí per recórrer i es pot vanar que l'espera una 1ª Divisió per la celebració del partit nº 1.000. Molta sort i no t'oblidis mai que la preparació física és molt important en un àrbitre, sobretot quan ha de sortir corrent d'un camp de futbol un dia sí i l'altre també.

BILLAR

Amb gran animació s'ha celebrat al Cafè

Mariné, en aquests darrers mesos, el 10^è Campionat de Billar local que compta amb la inscripció de 38 participants. El campionat es va dividir amb dues categories: individual i dobles, que aleshores foren repartides en 4 i 3 grups respectivament.

Els resultats foren: -TORNEIG DE DOBLES-

1er Grup	1 ^{er}	Joan Canals i Josep Guyal	2 ^{on}	Jaume Baltà i Josep Chico
2on Grup	1 ^{er}	Manel Planchart i Josep Iglésias	2 ^{on}	Josep Cornet i Joan Comas
3er Grup	1 ^{er}	Joan Cebrián i Francesc Martínez	2 ^{on}	Antoni Gordillo i Josep Pérez

(Fotos: Josme)

-TORNEIG INDIVIDUAL-

1er Grup	1 ^{er}	Lluc Soler
2ón Grup	1 ^{er}	Joan Comas
3er Grup	1 ^{er}	Manel Planchart
4ar Grup	1 ^{er}	Lluís Vilà

2 ^{on}	Enric Serra
2 ^{on}	Josep Pastells
2 ^{on}	Josep Iglésias
2 ^{on}	Ciset Lacomba

El campionat es va cloure amb el lliurament d'uns valuosos premis als participants, entre els quals sobresortí el donat per l'escola de Formació Professional a n'en M. Planchart en uns moments de gran emoció. A més col·laboraren en el campionat Foto Josme, Joan Mañé, BIM, Fonda Reus, Jordi Pol, Josep Pagès, Autoescola Claret, R. Raurell "SEAT Tordera", el Bar Mariné, que obsequià amb un medalló a cada participant, i fins a 20 firmes comercials.

FUTBOL

-SEGONA CATEGORIA REGIONAL-

Arbúcies	1 - Castellfollit	0	<u>CLASSIFICACIÓ</u>	
Torroella	2 - Arbúcies	1	1er: Vilobí	47 punts
Arbúcies	3 - Roses	0	2ón: Vidreres	39 "
Caça	3 - Arbúcies	0	3er: Arbúcies	39 "
Arbúcies	4 - Palafrugell	2	4ar: Roses	39 "

-JOVENÍVOLS-

Arbúcies	0	Blanes	4	Revifalla de l'equip juvenívol local, esperem que el salt d'en Viñas al primer equip doni nous ànims i ganes de superació als seus companys, car veuen una porta oberta a l'esperança.
Vilobí	4	Arbúcies	0	
Arbúcies	8	Pontense	0	
La Salle	0	Arbúcies	7	
Arbúcies	3	Coma-Cros	2	

-INFANTILS-

Arbúcies	8 - Tossa	0	<u>CLASSIFICACIÓ</u>	
Farners	0 - Arbúcies	7	1er: Arbúcies	45 punts
Arbúcies	12 - Hostalric	1	2ón: Montessori	44 "
Lloret	0 - Arbúcies	6		
Arbúcies	10 - Vidreres	0		

A tres partits per acabar el campionat, els infantils, comandant amb tota autoritat i amb uns resultats esclatants el grup gironí. Esperem la seva victòria i els desitgem molta sort //ENDAVENT//

-BENJAMINS-

Arbúcies	1 - Anglès	3
Montessori	2 - Arbúcies	3

-PRE-BENJAMINS-

Bell-Lloc,	2 - Arbúcies,	1
Montessori,	2 - Arbúcies,	1

Els dos equips "petis" del poble han tingut un bon campionat i aquest quart lloc en què han quedat tots dos és d'admirar al ser el primer any que hi participen.

-III CAMPIONAT D'EMPRESES BATX MONTSENY-

L'INDEPENDENT SUBCAMPIÓ

ba. Tot i no essent un mal lloc el segon, per les seves aspiracions i per la gran temporada portada a cap, es podia esperar quelcom més d'aquest gran equip.

Fallada a darrera hora de l'Independent que no va poder guanyar en el decisiu partit al Gualba.

Independent	3 - Montseny	3	Chamburcy	2 - Montseny	3	<u>CLASSIFICACIÓ FINAL</u>	
Gualba	1 - Independent	0	L.Estrella	1 - Montseny	1	1er: Gualba	37 punts
Independent	5 - Pàmies	1	Lanza	2 - Valdiviejas	3	2ón: Independent	37 "
Independent	1 - Gualba	1	Valdiviejas	1 - Gualba	1	4ar: Valdiviejas	31 "
Montseny	6 - Uso	1				7è: Montseny	20 "

II MARXA DE LA PRIMAVERA D'ARBÚCIES

SI TENS LA SON MOLT AGAFADA
O LES CAMES ADORMIDES
VINE A LA MARXA,
TE LES POSAREM FINES

El dia 10 de Maig d'enquany tindrà lloc la II Marxa de la Primavera d'Arbúcies, amb un recorregut de 20 quilòmetres. Com l'any passat se sortirà de la placeta dels Encantats a les vuit del matí. Arribada a la placeta de Can Reus.

- Preu d'inscripcions: 50 ptes.
(queda inclòs l'esmorzar)
- US HI ESPEREM A TOTS!! (fins i tot els que no varen venir l'any passat)
- ORGANITZA:
GRUP D'ESCOLTES, D'ANIMACIÓ I BASQUET D'ARBÚCIES

JUDO

que des d'aquest mes d'abril ens hem traslladat al local del corredor de V. Bosch, que hem adequat per les pràctiques del Judo i també del gimnàs.

Volem aclarir el concepte de gimnàs, del que ja en l'actualitat se'n serveixen algunes dones del poble, per dir que de moment no disposem d'aparells especials, però si d'un bon professor i unes lones, dutxes, vestuaris, etc. que creiem que poden ser de molt bon aprofitar, si realment existeix aquell interès per el gimnas-femení, que existia fa un temps.

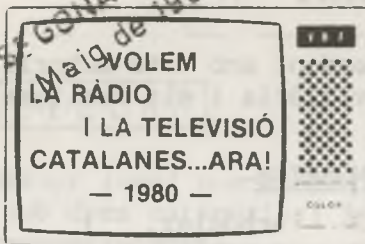
El nostre Club doncs, no pretén altra cosa que la de ser útil las arbuciens i amb aquesta intenció, posem des d'aquí les nostres modestes instal·lacions a la vostra disposició.

Els interessats, poden adreçar-se per qualsevol informació a:

PROFESSOR Sr. SEBASTIA = dilluns, dimecres i divendres. de 7 a 10,30 del vespre al CLUB.
Sra. Mª CARME DOMINGO = c/. F. Camprodon, 103 - 2^a - tel. 860304 - cada dia.

FULL D'ADHESIÓ (Ajuntaments, associacions, entitats, publicacions, etc.)

Crida al Parlament de Catalunya

Els signants d'aquesta crida, conscients de la importància vital que tenen la ràdio i la televisió en català per a la recuperació de la nostra llengua, i en virtut dels drets que ens atorguen l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Constitució espanyola, la Declaració dels Drets Humans i la nostra condició de contribuents a l'Erari públic:

- Exigim que es doni compliment a la **disposició transitòria vuitena** de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, votat pel poble, aprovat a les Corts i sancionat pel Cap de l'Estat espanyol.
- També exigim que els programes siguin **pensats i fets a Catalunya, en català, i amb el control del Parlament de Catalunya**. Que tinguem programació a totes les hores d'emissió de TVE, i que a més del que es preveu en la disposició transitòria vuitena, es passi la nostra programació en hores de màxima audiència per la primera cadena VHF, que és

l'única que abasta tot el territori autònom (en altres paraules, tocar un dels dos botonets i que la televisió ens parli en la nostra llengua).

- Volem que el Parlament de Catalunya legisli un **Reglament especial** pel qual s'hagin de regir **totes les ràdios i les televisions actuals i futures** dintre del territori autònom, que la Generalitat ha de regular, a part de crear la seva pròpia televisió, com està legislat a la Constitució i a l'Estatut.
- Demanem que la Generalitat iniciï contactes amb el Consell Interinsular i amb el Consell del País Valencià per tal de coordinar esforços de cara al futur, **pel que fa a la ràdio i a la televisió**.

PERXADDS	
(Ajuntament, associació, entitat, publicació, etc.)	
Població	ARBUCIES
carrer	SANT JAUME, 8
s'adhereix a aquesta "Crida al Parlament de Catalunya"	
signatura	seguell
comarca LA SELVA	
telèfon	
ARBUCIES 5 d'ABRIL del 1980	
signatura	
El	
Firmat JAUME SUREDS	Firmat XAVIER SUGU

Agència GIRONA

DELEGACIÓ A ARBÚCIES:

DOMÈNEC LLIMARGAS CODINA

c/. Sornall, 57: Telf. 86.04.48

- ASSEGURANCES SOCIALS
- TRANSMISSIÓ DE FINQUES
- ALTES URBANES
- CÈDULES HABITABILITAT
- INDÚSTRIES

- TRIBUTACIÓ
- PASSAPORTS
- COMPTABILITAT

- ASSEGURANCES "GENERALI"
- AUTOMÒBILS • MOTOCICLETES
- TOTA MENA DE VEHICLES
- SINISTRES • VIDA
- ROBOTORI • ETC.

BANCA CATALANA

**"la Caixa"
Cada dia
més
a prop.**

Més de 600
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"